

Oponentský posudok na dizertačnú prácu

Reprezentace architektonické formy ve fotografickém obraze

Autor: Mgr. Václav Šedý

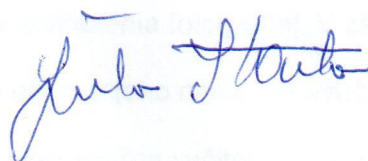
Doktorand Václav Šedý preukázal doterajšou fotografickou tvorbou v oblasti architektúry svoje schopnosti zachytiť kvalitu architektúry. Jeho fotografie boli publikované v časopisoch a knihách doma v Čechách ale aj v zahraničí a to najmä v Taliansku, čo skromne ani moc v práci nedokumentuje. Svoje skúsenosti z dlhoročnej praxe v tejto oblasti zhrnul v tejto teoretickej dizertačnej práci. Teoreticky skúma metódy zobrazenia, ešte pred vznikom fotografie. V práci sa zaoberá zobrazením architektúry od antiky až po súčasnosť na základe filozofie (Aristoteles Pytagoras, Platón, Euklides) a zachytenia vývoja zobrazovania v perspektíve a ďalších ovplyvňujúcich faktorov. Analyzuje vznik zobrazenia architektúry prostredníctvom kresby a maľby. Disponuje dobrým historickým prehľadom maliarov a to hlavne z Holandského prostredia. Hľadá analógie prepojenia maľby a média fotografie. Neskôr plynulo prechádza už len k samotnej fotografii. Zaznamenáva začiatky od vynálezu čiernobielej fotografie, skúma vplyv farby, kompozície, svetla a tieňu na zobrazenie architektúry.

Šedého pobyt v Taliansku prispel k poznaniu architektúry od antiky do súčasnosti, pretože ide o krajinu s tradíciou kvalitnej architektúry, ale zároveň o krajinu, kde zobrazeniu architektúry hlavne prostredníctvom širokého spektra kníh a odborných časopisov bolo venované veľa energie, a toto sa prejavilo aj v kvalite zobrazenia fotografmi. V závere analyzuje vedecký prístup k vnímaniu svetla ľudským okom a jeho následné využitie vo fotografií. Po formálnej stránke vedeckého skúmania práci možno vyčítať, že skúma pre samotnú fotografiu architektúry často málo dôležité poznatky. Záverečná kapitola Sledování očního pohybu je v práci zbytočne široko rozvedená a nerieši samotný problém kvalitného zobrazenia architektúry. Osobne si myslím, že mal venovať viac pozornosti dejinám fotografie architektúry, z čoho mohli vzniknúť zaujímavé uzávery. Popri niekoľkých svetových fotografom z 19. storočia v práci spomína z českých fotografov akurát Josefa Sudka

a Jaromíra Funkeho,. Fotografov architektúry bolo oveľa viacej. Práve tu bola príležitosť zaoberať sa spoluprácou fotografa a architekta na výslednej zobrazení architektonického diela alebo preskúmať českú fotografiu architektúry a spomenúť napríklad Karla Plicku, špecialistu na historickú architektúru, alebo Rudolfa de Sandala, ktorý bravúrne zachytil hlavne medzivojnovú funkcionalistickú architektúru v Československu ako napríklad vilu Tugendhad od Mies van der Roheho, alebo ikonickú funkcionalistickú stavbu liečebný dom Machnáč od Jaromíra Krejčara v Trenčianskych Tepliciach. V nedávnej minulosti boli zo Sandalovej fotografickej tvorby pripravené zaujímavé výstavy v Brne a Bratislave a vyšla aj obsiahla monografie. Český historik architektúry prof. Vladimír Šlapeta, ktorý pri svojich historických výskumoch vychádzam z dobových fotografií architektúry, zaznamenal aj príbehy fotografov ako bol de Sandalo. Nedá mi tu ešte spomenúť japonského fotografa Yukio Futagavu a ikonický časopis **ja** o japonskej architektúre, ktorý v 80. rokoch min. storočia bol známy na celom svete, pretože prinášal novátorské poňatie fotografie architektúry. Zaujímavou teoretickou prácou o súčasnej čs. architektúre je aj Diplomová práca na ITF od Zuzany Zbořilovej o fotografii architektúry v Čechách a na Slovensku. <http://www.itf.cz/dokumenty/zborilova-diplomka-architektura-subj.pdf>

Napriek výhradám k práci odporúčam po úspešnej obhajobe

udelit' Václavovi Šedému titul PhD..

Bratislava 30.09.2021

Prof. Lúbo Stacho,

Katedra fotografie a nových médií, VŠVU